

City. S nadějí daleko přesahující její výšku se Mary v 73 letech vydala na svízelnou cestu do Utahu.

Po bezpečné cestě přes Atlantik se připojila k nešťastím pronásledované Martinově výpravě s ručními vozíky. 28. července se tito pionýři s ručními vozíky vydali na západ. Utrpení této výpravy je dobře známo. Z 576 členů výpravy jich téměř čtvrtina zemřela, než dorazili do Utahu. Další by byli zahynuli, kdyby nedošlo na záchrannou akci zorganizovanou prezidentem Brighamem Youngem, který poslal vozy s pomocí, aby našli ve sněhu uvězněné Svaté.

Mary Murdochová zemřela 2. října 1856 poblíž Chimney Rock v Nebrasce. Zde podlehla vyčerpání vystavena nepřízní počasí a těžkostem cesty. Její křehké tělo prostě nevydrželo fyzické vypětí, které Svatí podstupovali. Když umírala, v myšlenkách byla u své rodiny v Utahu. Poslední slova této věrné pionýrské ženy zněla: „Řekněte Johnovi, že umírám tváří směrem k Sionu.“ (Viz Kenneth W. Merrell, *Scottish Shepherd: The Life and Times of John Murray Murdoch, Utah Pioneer* [2006], 34, 39, 54, 77, 94–97, 103, 112–113, 115.)

Mary Murray Murdochová je příkladem naděje a víry mnoha dávných pionýrů, kteří podnikli odvážnou cestu na západ. Duchovní cesty dneška nevyžadují o nic méně naděje nebo víry než cesty dávných pionýrů. Naše překážky mohou být odlišné, ale naše zápolení je stejně velké.

Modlím se, aby naše naděje vedly ke splnění našich spravedlivých snů. Zvláště se modlím, aby naše naděje v Usmíření posilovala naši víru a pravou lásku a dávala nám náhled na věčnost našeho budoucího života. Kéž my všichni máme tento dokonalý jas naděje – o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Larry M. Gibson

První rádce v generálním předsednictvu Mladých mužů

Posvátné klíče Aronova kněžství

Pán chce, aby každý nositel Aronova kněžství vyzýval všechny, aby přišli ke Kristu – počínaje svou rodinou.

Jeden můj syn se ve věku 12 let rozhodl chovat králíky. Postavili jsme klece a získali jsme jednoho velkého samce a dvě králíčí samičky od souseda. Neměl jsem vůbec představu o tom, do čeho jdeme. Zkrátka byla králíkárna nabitá králíčky k prasknutí. Nyní, když je můj syn již dospělý, musím s úžasem přiznat údiv nad tím, jak to zvládali – sousedův pes se občas dostal do králíkárně a chov oslaboval.

Ale bylo pro mě dojemné sledovat, jak se můj syn a jeho bratři o králíky starali a jak je chránili. A teď, jako manželé a otcové, jsou způsobilými nositeli kněžství, kteří milují své rodiny, posilují je a bdí nad nimi.

Hřeje mě u srdce, když pozoruji vás, mladé muže Aronova kněžství, jak bdíte nad těmi kolem vás, včetně svých rodin, členů svého kvora a mnoha dalších, jak je podporujete a posilujete je. Mám vás moc rád.

Nedávno jsem pozoroval, jak byl jeden třináctiletý mladík ustanoven prezidentem kvora jáhnů. Poté, co mu biskup potřásl rukou a oslovil ho jako „presidenta“, vysvětlil členům kvora, že ho „oslovil jako presidenta, aby zdůraznil posvátnost jeho povolání.

President kvora jáhnů je jedním z pouhých čtyř členů ve sboru, kteří drží klíče předsednictví. On, se svými rádci, povede s těmito klíči kvorum díky inspiraci Páně. “ Tento biskup chápal, jakou moc mají předsednictva vedená prezidentem, který drží posvátné klíče kněžství a používá je. (Viz NaS 124:142–143.)

Později jsem se zeptal onoho mladíka, zda je připraven předsedat tomuto úžasnému kvoru. Jeho odpověď zněla: „Jsem nervózní. Nevím, co dělá president kvora jáhnů. Můžete mi to říci?“

Řekl jsem mu, že má úžasné biskupstvo a poradce, kteří mu pomohou stát se úspěšným a silným vedoucím kněžství. Věděl jsem, že budou respektovat posvátné klíče předsednictví, které obdržel.

Pak jsem se ho zeptal: „Myslíš, že by tě Pán povolal k tomuto důležitému povolání, aniž by ti poskytl vedení?“

Zamyslel se, a pak odpověděl: „Kde ho najdu?“

Po krátkém rozhovoru si uvědomil, že vedení najde v písmech, ve slovech žijících proroků a v odpovědích na modlitby. Rozhodli jsme se najít nějaký

verš, který by mohl být výchozím bodem pro jeho pátrání, jak se naučit zodpovědnostem svého nového povolání.

Nalistovali jsme si 107. oddíl Nauky a smluv, verš 85. Píše se zde o tom, že president kvora jáhnů má zasedat v radě se členy svého kvora a učit je jejich povinnostem. Všimli jsme si, že kvorum není jenom třída, ale i rada mladých mužů, a že pod vedením presidenta se mají vzájemně posilovat a vzdělávat. Řekl jsem mu, že věřím, že bude skvělým presidentem, který bude při výuce jáhnů jejich povinnostem spoléhat na inspiraci od Pána a bude zvelebovat své posvátné povolání.

Pak jsem se zeptal: „Když teď víš, že máš učit jáhny jejich povinnostem, víš, jaké tyto povinnosti jsou?“

Znovu jsme se obrátili na písmo a našli jsme toto:

1. Jáhen je určen, aby bděl nad Církví a byl stálým služebníkem pro Církev (viz NaS 84:111).

Protože rodina je základní jednotkou Církve, to nejdůležitější prostředí, v němž nositel Aronova kněžství může vykonávat tuto

povinnost, je v jeho rodině. Poskytuje kněžskou službu svému otci a matce při jejich vedení rodiny. Také bdí nad svými bratry a sestrami, mladými muži svého kvora a dalšími členy sboru.

2. Jáhen pomáhá učitelům ve všech jeho povinnostech v Církvi, vyžadují-li to okolnosti (viz NaS 20:57).

Řekli jsme si, že má-li jáhen pomáhat s povinnostmi učitelů, musí jejich povinnosti znát. Podívali jsme se do písem a rychle jsme našli více než deset povinností úřadu učitele (viz NaS 20:53–59; 84:111). Pro každého mladého muže – i pro jeho otce, poradce a každého z nás – by bylo mocným zážitkem, kdyby udělal přesně to, co udělal tento mladý muž: kdyby se obrátil na písmo a sám objevil, jaké jsou naše povinnosti. Mám dojem, že mnozí z nás by byli překvapeni – a inspirováni – tím, co bychom našli. Příručka Povinnost vůči Bohu obsahuje užitečné přehledy povinností Aronova kněžství a je skvělým podkladem pro duchovní rozvoj. Nabádám vás, abyste ji soustavně používali.

3. Jáhni a učitelé mají také „varovati, vysvětlovati, nabádati a učiti a zváti

všechny, aby šli ke Kristu“ (NaS 20:59; viz verše 46 a 68, kde jsou popsány povinnosti kněží).

Mnoho mladých mužů si myslí, že začnou mít misionářské zážitky ve chvíli, kdy jim bude 19 let a vstoupí do misionářského výcvikového střediska. Z písem se dozvídáme, že to začíná daleko dříve. Pán chce, aby každý nositel Aronova kněžství vyzýval všechny, aby přišli ke Kristu — počínaje svou rodinou.

Dále, abych pomohl tomuto mladému presidentovi porozumět, že pouze on sám je předsedajícím úředníkem v kvoru, doporučil jsem mu přečíst si třikrát první povinnost uvedenou v Nauce a smlouvách 107:85. Četl: „Předsedati dvanácti jáhnům.“ Zeptal jsem se: „Co říká Pán tobě osobně o tvé povinnosti jako presidenta?“

„No,“ řekl, „napadlo mě pár věcí, když jsme si povídali. Myslím si, že Nebeský Otec po mně chce, abych byl presidentem dvanácti jáhnům. Je nás ale jen pět, kteří chodí, a jeden chodí jen občas. Tak jak získáme dvanáct?“

Nikdy jsem si nevykládal tento

verš tak jako on, ale on měl posvátné klíče, které jsem já neměl. Třináctiletý president kvora jáhnů mě učil o moci zjevení, která přichází k těm, kteří mají klíče předsednictví, bez ohledu na jejich intelekt, společenské postavení nebo věk.

Odpověděl jsem: „Já nevím. Co si myslíš ty?“

A on řekl: „Musíme vymyslet, jak ho udržet, aby chodil dál. Vím, že jsou tu dva další, kteří mají být v našem kvoru, ale nechodí, a já je neznám. Možná, že bych se mohl blíže spřátelit s jedním z nich a nechat své rádce pracovat s dalšími. Kdyby přišli všichni, bylo by nás sedm, ale kde seženeme pět dalších?“

„Já nevím,“ odpověděl jsem, „ale chce-li je tam Nebeský Otec, On to ví.“

„Pak se musíme jako předsednictvo a jako kvorum modlit a musíme zjistit, co dělat.“ Pak se zeptal: „Jsem zodpovědný za všechny chlapce ve věku jáhnů v našem sboru – i za ty, kteří nejsou členy?“

S úžasem jsem se zeptal: „Má z pohledu Pána tvůj biskup zodpovědnost jen za členy sboru, nebo za všechny, kteří na území sboru žijí?“

Tento mladý „stálý služebník“ to pochopil. Uvědomoval si, jakou roli má každý jáhen, učitel i kněz, když bdí nad Církví a zvou všechny, aby přišli ke Kristu.

Když myslím na úžasné mladé muže a ženy Církve, napadá mě jeden verš – verš, který Moroni citoval Josephu Smithovi se slovy, že toto „ještě není naplněno, ale brzy bude“ (Joseph Smith–Životopis 1:41): „Stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše, ... mládenci vaši vidění vídati budou“ (Joel 2:28).

To, co „napadlo“ tohoto mladého presidenta, bylo vidění toho, čím Nebeský Otec chce, aby se jeho kvorum stalo. Bylo to zjevení, které potřeboval, aby posiloval aktivní členy svého kvora, zachránil ty, kteří mají těžkosti, a vyzýval všechny, aby přišli ke Kristu. Takto inspirován si naplánoval, jak vůli Páně uskuteční.

Pán učil tohoto mladého presidenta, že *kněžství* znamená projevodit zájem o druhé a sloužit jim. Jak náš milovaný prorok, president Thomas S. Monson, vysvětluje: „Kněžství není ani tak dar, jako pověření sloužit, výsada pozvedávat a příležitost žehnat život druhých.“ („Naše posvátná kněžská důvěra“, *Liahona*, květen 2006, 57.)

Služba je samotným základem kněžství – služba druhým, jak ji ztělesňoval Spasitel. Svědčím o tom, že toto je Jeho kněžství, že jednáme podle Jeho pověření a že všem nositelům kněžství Pán ukazuje, jak poskytovat věrnou kněžskou službu.

Vyzývám členy každého předsednictva kvora jáhnů, učitelů a kněží, aby se pravidelně radili, studovali a modlili se, aby poznali vůli Páně

pro jejich kvorum, a pak šli a jednali. Při výuce členů vašeho kvora jejich povinností používejte příručku Povinnost vůči Bohu. Vyzývám každého člena kvora, aby podporoval presidenta svého kvora a obracel se na něj o radu, zatímco se učí všem svým kněžským povinnostem a spravedlivě je plní. A vyzývám každého z nás, abychom se dívali na tyto pozoruhodné mladé muže tak, jak je vidí Pán – jako mocný zdroj pro budování a posilování Jeho království zde a nyní.

Vy, úžasní mladí muži, jste nositeli Aronova kněžství, jež Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu znovuzřídil Jan Křtitel poblíž Harmony v Pensylvánii. Vaše kněžství má posvátné klíče, které otevírají dveře všem dětem Nebeského Otce, aby mohly přijít k Jeho Synu, Ježíši Kristu, a mohly Ho následovat. Toto je zajištěno skrze „evangelium pokání a křtu ponořením na odpuštění hříchů“; každotýdenní obřad svátosti; a „službou andělů“. (NaS 13:1; Joseph Smith – Životopis 1:69) Jste opravdu „služebníci“, kteří musejí být čistými a způsobilými a věrnými nositeli kněžství za všech dob a na všech místech.

Proč? Naslouchejte slovům našeho milovaného Prvního předsednictva určeným každému z vás, z příručky Povinnost vůči Bohu:

„Máte pravomoc vykonávat obřady Aronova kněžství. ... Budete velkým požehnáním v životě lidí kolem vás. ...“

Nebeský Otec ve vás vkládá velkou důvěru a spoléhá na vás a má pro vás důležité poslání, jež máte naplnit.“ (*Fulfilling My Duty to God: For Aaronic Priesthood Holders* [2010], 5).

Vím, že tato slova jsou pravdivá, a modlím se, aby každý z nás získal totéž svědectví. A to říkám v posvátném jménu toho, Jehož kněžství jsme nositeli, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■